

Sånger : Saml. och sjungna af missionär Nils Kullgren

81 G z Br. 1902

Handwritten:
Saml
1902

SÅNGER

SAMLADE OCH SJUNGNA

AF

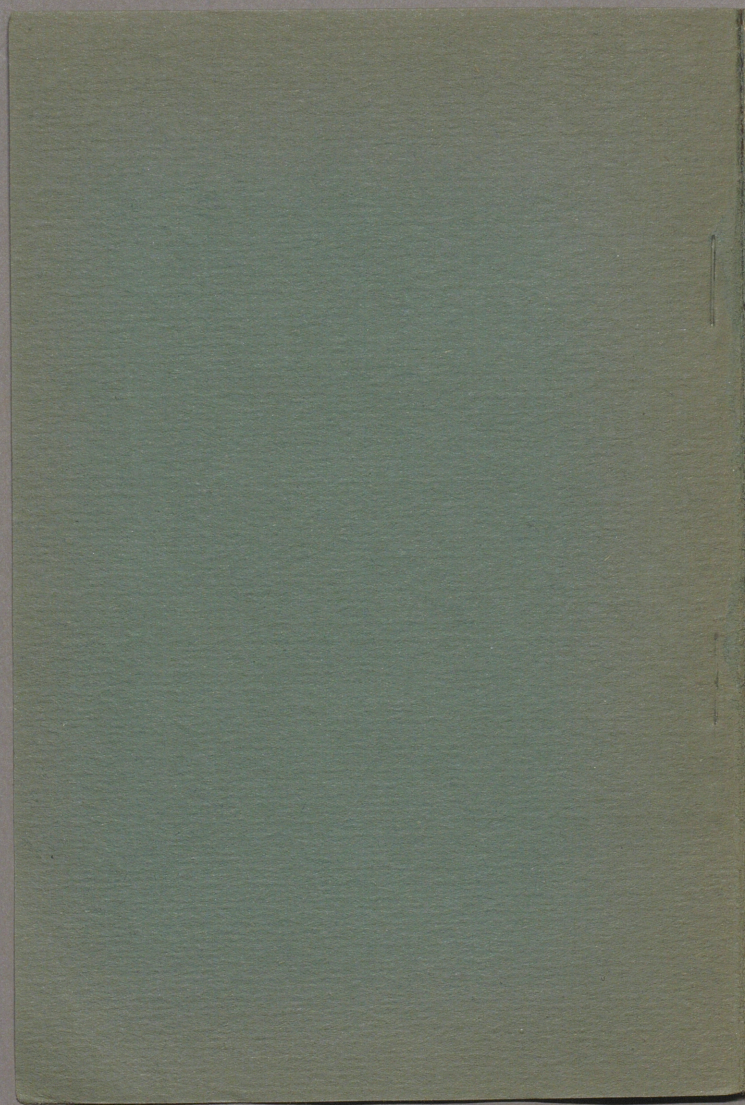
MISSIONÄR

NILS KULLGREN.

Pris 30 öre.

Handwritten:
Kullgren
1902

Sånger

samlade och sjungna

af

Missionär

Nils Kullgren.

Hudiksvall 1902. Karl H. Avéns Tryckeri.

SÄNGER

Samlade och utgivna

Missionär

Nils Kluge

Redigerad av Nils Kluge

1. Börja med Jesus!

1. Jag vill börja med sången om Jesus
Detta dyrbara frälsarenamn, Som ger ljus
uti mörkaste dalen, Och som bringar rätt-
färdighet fram.

Kör. Jag vill börja med sången om Je-
sus Här i sorgens och tårarnas land, Tills
jag står i den himmelska kören Och för
evigt lofsjunger hans namn.

2. Jag vill börja med sången om Jesus
Som steg ned under änglarnes sång, För
att frälsa ett olyckligt släkte Ifrån syndens
och djäfvulens tvång.

3. Jag vill börja med sången om Jesus
Som på Golgata offrade sig, Och som sade:
"Se allt är fullkomnad;" O, hvad tröst det
var äfven för mig!

2. Han är likadan i dag.

1. Jag har hört hur ende sonen Läm-
nat himlens härlighet, Blifvit fattig såsom
jag ett mänskobarn, Uti Betlehem han fød-

des, Frälsar folk af alla slag. Jag är glad att jag får sjunga, Han är frälsaren i dag.

Kör. Han är likadan i dag, Han är likadan i dag, Söker de förlorade Frälsar arma syndare, Ja, han är likadan i dag.

2. Jag har hört om Herren Jesus Huru god och kärleksfull Han gick fram bland mänskors barn på denna jord Bland de fattiga och arma Syndare af alla slag. Jag är glad att jag får sjunga, Han är likadan i dag.

3. När den blinde Bartimeus Hör hur han drog vägen fram, Ropar han: "O Davids son varkunna dig!" Slutet öga mildt han öppnar, O Timei son blef glad. Jag är glad att jag får sjunga, Han är likadan i dag.

4. Änkan, som i Nain sörjer Öfver sonen blek och kall, Möter Jesus mild när sorgen djupast var, Ende sonen väckes åter, Nattnen byts i solljus dag. Jag är glad att jag får sjunga, Han är likadan i dag.

5. Halta, blinda, trötta, svaga, Krympingar, förlorade Bjudas ännu fram till Jesu öppna famn. Rör som kvinnan du vid manteln Och hans ljufva tröst mottag; Ty han är ännu densamme, Han är likadan i dag.

3. O kasta din omsorg på Herren!

1. O kasta din omsorg på Herren, min broder, Ty han har ett hjerta som varkunnar dig; Han gifver åt sparfvarnas skara sitt foder. Och kläder han liljan, nog kläder han dig.

Kör. Hvi skulle så sorgsen du vara, Och suckande gå på din stig? Nej! kasta din omsorg på Herren, Ty han hafver omsorg om dig.

2. Han Israels skara försörjde i öknen, Guds manna från himmelen dagligen föll. Hans öga dem följde trots dinna och töcken. Han bar dem i famnen och löftena höll!

3. Och ännu han lefver, "den gamle af dagar", Är god och barmhärtig, som fordom han var. Hur tiderna vexla, Han alltid dock lagar, Att nödtorftig bärgning för barnen han har.

4. Visst pröfvar han barnen med nöd och bekymmer, Men aldrig förskjuter han någon bland dem. Den timliga nöden väl utsikten skymmer, Men den skall oss fostra på vandrigen hem.

5. Så kasta din omsorg på Herren allena, Om också ditt visthus är tomt uppå bröd. Och tyckes Guds klocka sig något försena, Så kommer dock hjälpen, när störst är din nöd.

Omarbetad af Eric.

4. Hvilken nåd!

1. Hvilken nåd, o, käre pilgrim! Under dessa flydda år, Att du fått Guds löfte sanna: Jag är när hvar dag som går. Att han dig på örnavingar Öfver djupen trofast bar. Och i dag han är densamma, Som han utaf ålder var.

Kör. Ljufva tröst! Ljufva tröst! Att vår Jesus är oss när. Ljufva tröst! Ljufva tröst! Att han oss till åldern bär.

2. Hvilken nåd att här få vara Bland hans folk och fosterfår, Som med oförfalskadt manna Han vill mätta år från år, Som till Elims vattinflöden Utur öknen förde dig, När som törsten hetast brände På din mödosamma stig.

3. Hvilken nåd, det må vi säga, Att i dag få vara hans, Och med "sonen" allt få ega. Ära, rikedom och glans! Men dock

störst af allt hans kärlek, Som af ingen växling vet. O, det är en himmel redan, Full af frid och salighet!

4. Hvilken nåd att älskas redan Som en brud af denna vän, Och med denna kärlek sedan Älska nådesyskonen. Kunna älska och förlåta, Fastän mången brist du ser, Och ju mera världen hatar, Kunna älska desto mer.

5. Hvilken nåd att ock få vara Jesu sändebud ibland, Om också det minsta bara, Dock få hjälpa till ett grand. Att utur den myckna säden Någon kärfve bergad få Från det kära fosterlandet. Kina, Afrika också.

6. Snart försvinna lefnadsåren Som en dröm, en skugga blott. Snart strös silfver uti håren Och vår fågring har förgått. Så vår yttre mänska täres, Men vår inre växer till, För att på den nya jorden Uppstå skön — när Gud så vill.

Eric.

5. Tro hans kärlek.

1. Trösta på Herren — hans heliga fot Trotsar de upprörda vågornas hot; Fly i hans armar, han tar dig emot, Tro på hans

kärlek blott! Stormen må ryta och vågor-
na slå Öfver din bräckliga båt, men ändå
Trygg uti honom skall stranden du nå.
Tro på hans kärlek blott!

2. Gud dig bevarar, och sömnen ej når
Honom, densamme i dag som i går; Sek-
lernas klippa för evigt består. Tro på hans
kärlek blott! Han ser på målet, din trofaste
vän, Böj dig så stilla, han hjälper dig än,
Solen skall lysa ur molnen igen. Tro på
hans kärlek blott!

Från Engelskan.

6. Min barndomsfröjd.

1. Det gör ej mänskan dyster Att lyda
Herrens bud, Ty det är alltid saligt Att lef-
va helt för Gud. Nu salig i min Jesus Jag
mår så väl, så väl; Han sköter mig så tro-
fast Till både kropp och själ.

Kör: Och därför nu jag sjunger Hans
lof så innerlig. Mitt ungdomsvarma hjärta
I Herren fröjdar sig. Och hellre vill jag
smädas Med Herrens folk en tid, Än lefva
uti synden Och sakna hjärtefrid.

2. O, skulle jag väl blygas För alla kungars Kung! Han tog mig ut från världen, Då jag ännu var ung, I honom *allt* jag eger, Båd' helsa lif och frid, I honom har jag seger och fröjd i all min tid.

3. Kom unge vän, till Jesus, Han sliter alla garn, Och om du tror på honom, Så får du bli Guds barn. O, hvarför längre skämta Och trampa Herrens bud? Nog vore det väl bättre Att hafva frid med Gud,

E. G — n.

7. De troendes enhet.

1. När någon syndare födes på nytt Och blir Guds barn genom tron, Blir syndakvalet i jubel förbytt. Lifvet är då i Guds son. Ande af Herren i själen blir sänd, Kärlekens eld uti hjärtat blir tänd, Och till rättfärdighet hågen blir vänd, Lifvet är då i Guds son.

2. Kärleken är dock bland gåfvorna störst, Den vänder aldrig igen; Kärleken visar i öfningen först, Om du är frälsarens vän. O, då är frälsaren god till att ha, Då kan du brödernas svaghet fördra, Då kan den svigtandes börda du ta, Om du är frälsarens vän.

3, Dock när man skådar, o, hvad får man se Här ibland Sebaots folk? De äro insnärjda uti parti. O, hvem har här varit tolk? De ta partinamn och tänka ej på, Jehova stygges vid sådant också, Nog känner Herren de sina ändå. O, hvem har här varit tolk?

4. O, gör dig lös ur partisinnets garn, Då du hör frälsaren till. Si, du har rättighet kallas Guds barn, Det är som fadern och vill. Räck alla bröder en kärleksfull hand, Vandra med dem till de saligas land. Upptag de svaga och gör hvad du kan, Det är som fadern ock vill.

Carl Lundgren.

8. Den nya sången.

1, Utaf anden lyft ifrån jorden en gång
En Johannes fick höra den himmelska sång.
Härligt sjöngs den af helgonen omkring
Guds tron, Till dess himlen genljöd af dess
klangfulla ton.

Kör. O min nya sång! O min nya sång!
Jag har börjat den här — O min nya sång!
Pris och lof och ära och starkhet vare Gud,
Ifrån evighet och till evighet.

2. "Ära vare Lammet som köpt oss åt Gud!" Evigt tonar den himmelska lofsångens ljud. Nya jorden och himlarne svara igen: "Ära, halleluja vare Lammet! Amen!"

3. Snart skall Jesus komma i ära och makt För att hämta de sina till sig, som han sagt. Då fullkomlig hos honom en evighet lång Får jag sjunga min nya, min himmelska sång.

Ur Nya Cymbalen.

9. Urtidsklippan.

1. På urtidsklippan fasta, Är godt att hålla till, Sig i Guds armar kasta, Och sedan vara still.

2. På klippan kasta ankar, Helt säkert hon mig bär, På klippan får jag hvila, Och det så tung jag är.

3. På klippan får jag hvila På klippan får jag bo, På klippan får jag hafva, Min salighet och ro.

4. Den, som på klippan hvilar, Har ständigt sol och vår Och medan tiden ilar, Han sjunger, hem det går.

5. När tviflets pilar ljunga, Och otrons
hemska skott, Kan klippans åbo jubla Och
må af hjärtat godt.

6. Se klippans fyrbåk lyser, Gif akt min
själ därpå Förr'n känslan den hon fryser
Och nåd ej finns att få.

7. Om alla stjärnor falla, Och hela vail-
den brast, Om vänner blifva kalla Står
klippan ändå fast.

8. Du, som i världen vankar Och utan
frid med Gud, På klippan kasta ankar Och
lyd Guds frälsningsbud.

10. Jesus ber oss lysa.

1. Jesus ber oss lysa så rent och gladt
Likt små ljus, som brinna uti kolsvart natt
Här i världens mörker stråla, brinn, Lyse
du i din vrå och jag i min.

2. Jesus ber oss lysa för sitt namns skull
Han förstår om flammen ej är klar och full,
Han kan se i våra hjärtan in. Lyse du i
din vrå och jag i min.

3. Jesus ber oss lysa omkring oss här,
Många slag af mörker uti världen är. Synd
och nöd och jämmer öfvervinn. Lyse du
i din vrå och jag i min.

11. Seglingen.

1. Ack mästare bevara, och skydda mig
alltfort, Min båt den är så liten Och hafvet
är så stort, Och vägen mellan skären Är
okänd utaf mig Och därför mina öden
Jag anförtror åt dig.

2. Ack många själar drifvas, Som vrak
på tidens haf, Och följer du ej med mig,
Jag säkert går i kvaf. En ensam själ i
världen, Mig aldrig öfvergif, På dig jag är
ju kastad Ifrån min moders lif.

3. Men endast böljan bär mig Mot evig-
hetens värld, Skall stormig resa vara För
mig en bröllopfärd. Hvad är all sorg på
jorden, Emot den fröjd du ger, Snart är
all oro svunnen, "Ty hafvet är ej mer".

12. Min vän.

1. O, hvilken fröjd! En vän jag har,
Som aldrig sviker mig. Hans kärlek är

mer underbar, Än du kan tänka dig; Han troget vid min sida går, Han alltid mig så väl förstår. Om hvarje män'ska mig försmår Han likväl älskar mig.

Kör. Det var, det var en salig dag, Det var, det var en salig dag, Det var, det var en salig dag Då jag min Jesus fann.

2. Han offrat har sitt lif för mig, Och Jesus är hans namn, När han mig fann på syndens stig, Han slöt mig i sin famn; Han gaf mitt hjärta ro och frid, Och nu i sorger, nöd och strid, Han aldrig, aldrig tröttnar vid Att trösta, hjälpa mig.

3. Hvad ingen dödlig män'ska sett Och ingen tänka kan, Det här min vän åt mig beredt, Han så af kärlek brann. Men under pröfvotiden här, O, dyre Jesus var mig när Och mig din andes nåd beskär Att troget följa dig.

E. G-n.

13. Jag har en vän.

1. Jag har en vän, som älskar mig Så högt, att han lät offra sig I korsets död på Golgata. Mitt hjärta sjung: Halleluja!

Kör: Halleluja! Jag har en vän, Som följer mig till himmelen, Han hela vägen med mig går Och af hans hand jag kronan får.

2. Min Jesu kärlek innerlig Är ljuset på min vandringsstig, Den skatt, som gör mig rik och säll Och drifver sorgen från mitt tjäll.

3. Jag har en vän, en mäktig vän, Som tronar uti himmelen Och råder öfver alla land På höjd, i dal, på sjö och strand.

4. O broder, stäm i sången in, Ty denne vän är också din. Om du ej är så from du vill, Hans nåd för dig dock räcker till.

14. Hör Anden och bruden säga: kom.

1. Ack säg mig, hvad menar denna bjudning, Som hörs så ofta här och där? Ty hvarhelst man kommer, högt det ljuder: "Kom, ty allt nu redo är!"

Kör: Hör Anden och bruden säga: Kom! Och den, det hörer säger: kom! Dig törstige vi bjuda: kom Och drick till evigt lif!

2. Ja det är en himmelsk bröllopsbjudning Från Herren Gud till syndare. Vid sitt nådesbord, det evigt rika Hvarje män'ska vill han se.

3. O kommen båd' fattiga och rika, O
kommen I betungade Kommen ogudaktiga
och fromma, Tagen mot förlåtelse!

4. Anammen i dag Guds kärleksbjud-
ning, Som utgår tritt till en och hvar! Se,
i morgon kanske dörren stänges — Hvem
vill då bli lämnad kvar?

15. Han är alla dagar när.

Math. 28: 20.

1. O jag har en vän, som älskar mig,
Är mig alla dagar när; Han mig följer tro-
get på min stig, Han är alla dagar när.

Kör: Han är när, alltid när Sina svaga
vänner här. Alla dagar intill världens slut
Herren Jesus är oss när.

2. Fast mitt öga ej kan se min vän,
Han är alla dagar när, Och i tron jag 'hör
hans hviskning än: "Jag är alla dagar när".

3. Det gör lyckans timmar gladare, Han
är alla dagar när, Och i nödens stund, hur
godt att se Han är alla dagar när.

4. Vid hans löfte hvilar jag så säll, Han är alla dagar när, Och jag nalkas trygg min lefnads kväll, Han är alla dagar när.

16. Jesus är min vän.

1. Jesus är min vän för alla, O hvilken vän! Den jag nu törs fritt åkalla Om och om igen. Då jag icke honom kände Såg han dock till mitt elände, Bud på bud han till mig sände, Så blef jag hans vän.

2. Alla synder han förlåter, O, hvilken vän! Om jag fröjdas eller gråter, Så är han min vän, Alla brister själf han helar, Hjälper, rättar allt som felar, Nåd och tukt han mig meddelar, Allt gör min vän.

3. Han är plågad, han är sårad, O, hvilken vän! Han har mina synder burit, Tänk en sådan vän! Nu är jag så hjärtligt glader, Ropar: "Abba käre Fader!" Tack att du all synd förlåter, Tack käre Gud.

4. Det är evigt lif, att känna Gud som sin vän, Vill du dig till honom vända, Så blir du hans vän. Denne vän kan aldrig svika Och du finner ej hans like, Han har köpt oss till sitt rike. Tänk en sådan vän!

5. Herden själf skall oss bevara, O, hvilken vän! Nu jag slipper mig försvara Ty det gör min vän. Intet kan mig nu fördöma, Mose lag med sina domar, Kan mig ej i Kristus rubba, Sådan är min vän.

17. Barnkammarsången.

1. Hör ni syskon både stora, små Lycklig är jag kan ni väl förstå, Ty min fader det är Herren Gud Och mina lagar äro Herrens bud.

Kör: Jesus älskar oss, ja det gör han, Mig, ja det gör han, Dig, ja det gör han Jesus älskar oss, ja det gör han I dag och evinnerlig.

2. Frälsad är jag, så att det förslår Fastän alla icke det förstår, Ty min frälsare är Jesus huld, Som borttog min stora syndaskuld.

3. Helgamannaborgerskap jag har, Ej på jorden men i himlen kvar, Skatteskrifven uti Salems stad, Mantalsskrifven ock på samma dag.

4. Värre och värre blifver sången nu, Ty vet du hvad jag skall sjunga nu, Kronprins är jag, ty en krona skön Blifver alla trognas sista lön.

18. Gå, skördeman, gå!

1. Tänk, hvilken underbar nåd af Gud,
Att du får vara hans sändebud Och till
den döende världen gå För att hans kär-
leks säde så!

Kör. Gå, gå, skördeman gå! Gå, gå, skör-
deman gå Ut att den ädla säden så! Gå, gå,
skördeman gå!

2. Synes dig vägen här stundom brant,
Är Herrens löfte till dig dock sant: "*Med
mina ögon jag leder dig Och gör af öknen
banad stig.*"

3. Får du ej främst uti ledet stå, Verka
Guds verk i det tysta då! Herren, som i
det fördolda ser, Blott *efter trohet* lönen ger.

4. Är du än ringa, som fordom Rut,
Skynda dig likväl på fältet ut! Kanske att
där något ax du har, Som dina bröder läm-
nat kvar.

5. Månget ett hjärta, så kallt som is.
Blifvit så varmt af Guds lof och pris; Sången,
som här från ditt hjärta gick, Någon till
frälsning vara fick.

6. Men icke blott utaf tal och sång Väc-
kas här själar ur syndens tvång. Nej, af
en vandel i Herrens bud Förs mången själ
till lif i Gud.

7. Tröttna då ej att din säd så ut; Kärle-
kens säde bär skörd till slut. Fastän med tår-
rar du nu får så, Skall du *med jubel* skörda få.

8. Snart är han slutad, vår arbetsdag,
Och vi få hvila, båd' du och jag; Möta de
själar, vi vunno här, Strålände som juve-
ler där.

Kör. Gå, gå, skördeman gå! Gå, gå,
syster också Ut att den ädla säden så, Gå,
gå, kronan att få!

Eric.

19. Hvem skall så?

1. Hvem skall så? Hvem skall så? Alla,
alla båd' stora och små, Köpman vid disk
och bonden vid plog, Barnet som sjunger
i mark och skog, Mamma som kysser en
barnamun röd, Syster, som ute får tjäna
sitt bröd, Fattig man, rik och kofta grå,
Alla, alla de skola så.

2. Hvad skall du så? ∴; Allt som kan
lära oss högre nå. Ett vänligt ord och en
munter sång, En kärlekgärning af hjärtats
tvång, Harm emot allt, som är fult och rått,
Ifver för allt, som är ädelt och godt, Allt
som kan bringa oss framåt gå, Det skall
du så, Det skall du så.

3. Hvar skall du så? :: Där, hvar du kan ett hjärta nå, Öfver allt, där på skörd du säkert tror, Hos far och syster, hos vän och bror, På gatan, i kyrkan, vid arbete, lek, Hos kinder röd och hos kinder blek, Hvarhelst finnes jordmån, om blott till ett strå, Där skall du så, där skall du så.

4. När skall du så? :: Så länge det en i natt ses gå, Så länge det ännu oss bringas bud Om själar som icke lärt känna Gud, Så länge de famla på vilse hed, Så länge här stoftet oss tynger ned, Ja, här, och bak dödens dimmor grå, Där skall du så, där skall du så.

5. Hur skall du så? :: Låt kornen falla då och då, Bed sedan till Gud, som växten ger. Han kan ge dig hundrafalt och mer. För ovännen sedan du dagligt ber Och kalla välsignelse för honom ner Och glödande kol skall hans hufvud få, Skörd får du då, skörd får du då.

20 Skördetiden.

1. Den säden jag utsatt i tidiga våren och vattnat med tårar och dagg ifrån Gud, En annan får komma när skörden är mogen Och bärga den in under lofsångers ljud.

Kör. Åter och åter ju djupare, djupare hjärtat vill svida, när fältet är hårdt, Men såningsmäns tårar Och skördemäns glädje De blandas tillhopa i fröjd inom kort. Inom kort, inom kort, Inom kort, inom kort, Ja, såningsmäns tårar Och skördemäns glädje, De blandas tillhopa i fröjd inom kort.

2. En annan må skörda hvad jag har planterat, En annan får segra där jag haft blott strid. Ej sett mina tårar då nära att uppges Jag sträfvat på fältet i otid och tid.

3. Fast törnena kväfva och solen förbränner Det mesta af säden på fältet jag sått, Skall Herren, som vakat när arbetet pågått Dock låta mig skörda när tiden ingått.

21. Myran.

1. Min väg är lång och hinder stänga den, Och det blir kväll förrän jag hinner hem. Och hur jag sträfvar får jag ej ändå Till stacken mer än blott ett litet strå.

2. Så talte myran, när på upptäcktsfärd Hon styrde kosan ut i villsam värld. Och millioner lika, lika små De drogo ut, som hon, att samla strå.

3. Den färden — ack — den blef så lång,
så lång, Och bördan togs och släpptes mång-
en gång. Och födan tröt, och starkt låg
solen på, Men hvar och en drog hemåt med
sitt strå.

4. Och millioner strå tillsamman — ack!
De ligga snart på kullen i en stack. När
millioner draga hvar sitt strå, Blir det till
slut ett jättevärk ändå.

5. Så tröttna ej uppå din vandringsstig!
Vet — millioner sträfva jämte dig. Du
pliktig är förr'n natten faller på Att vara
framme med ditt lilla strå.

Albert Johansson.

22. Den ropande rösten.

1. Jag är en ropandes röst i öknen, Jag
är ett pekfinger på Guds Lamm, Än fins
det rum uti brölloppssalen, Än bjudes fräls-
ning i Jesu namn.

Kör: Min vän är röd och vit, utkorad
Ibland mång' tusen. Halleluja!

2. Jag är en brud till min dyre Jesus,
Jag är ett får af hans köpta hjord Och likt
små lammen jag nu får beta På löftesmar-
kernas gröna jord,

3. Om världen hånar hvad gör väl detta
Jag måste slipas, den måste dra' Om ädel-
stenen skall kunna passa I Jesu krona till
Guds behag.

4. Jag är på tåget som går till him-
len Med fri biljett ifrån Golgata, Och kon-
duktören det är min Jesus Och hemåt går
det för hvarje dag.

5. O du min vän, som i dag här sitter,
Hvart skall du resa, hvart står din färd,
Hvar skall du tillbringa evigheten? Ej kan
du bo vid stationen här.

23. Glöm aldrig bort de kära!

Ord. 23: 25.

1. Glöm aldrig bort de kära Vid hem-
mets lugna härd, Der du din barndomsbö-
ner Framsagt vid hufvudgård. Hvem är
mer värd att minnas Än fader moder —
hvem? Glöm aldrig bort de kära Uti ditt
barndomshem.

2. Ständigt, när dig de sakna, De tän-
ka uppå dig, Och deras varma kärlek Dig
följer på din stig. Om pligten än dig kal-
lar Att fara bort från dem, Glöm aldrig
bort de kära Uti ditt barndomshem.

3. Glöm ej din hulde fader, Som för dig sträfvat har; Bär bilden af din moder Städs i ditt hjärta kvar. Och syskon som dig älska, O glöm ej heller dem, Glöm aldrig bort de kära Uti ditt barndomshem.

Ur Jubelklangen.

24. Mera lik Jesus.

1, Salig jag är nu genom tron, Frälst genom nåden i Guds son. Hvad kan jag önska mer Jo si, Mera lik Jesus vill jag bli.

Kör: Mera lik Jesus, mera lik Jesus, Mera från synden och världen fri: Mera lik Jesus, mera lik Jesus. Mera lik Jesus vill jag bli.

2. Tåligt och ödmjuk såsom han, Stark uti frestelsen och sann, Höjd öfver allt be-
drägeri Mera lik Jesus vill jag bli.

3, Mera mot alla kärleksfull, Mera frimodig för hans skull, Mera till bönen böjd och fri Mera lik Jesus vill jag bli.

4. Honom jag skåda skall en dag, Nu i min glädje sjunger jag, Sjunger med barnslig melodi: Mera lik Jesus skall jag bli.

25. De gå våra år.

1. Vår tid är så dyrbar, men ilar så fort,
Och knappast man vet hvart den går, De
gå, våra år, liksom flöge de bort De unga
här åldras så fort.

Kör. De gå, våra år, som brusande ström-
mar, Som rullande våg, De gå, våra år.

2. Vår tid är så dyrbar, men snart kan-
ske den Är slut båd' för mig och för dig,
O, må vi då troget använda det pund, Han
gaf, att förvalta åt sig.

3. Vår tid är så dyrbar, så dyrbar, men
kort, Se, ynglingen död bäres bort Och
jungfrun, som går där med rosor på kind,
Snart vissnar, som blomman i knopp.

4. Vår tid är så dyrbar, och snart sjun-
ker sol, För alla i lefvernets kväll, Ack, säg
hvilken är då, som ej ville dö, Som troen-
de lycklig och säll.

5. Vår tid är så dyrbar, ack, lek den ej
bort! Nej, allvar i lifvet nu haf! Se män-
niskor dö, utan Gud, utan hopp, Ropa ut
nu är "frälsningens dag!"

26, Väljen i dag.

Jos. 24 15.

1. Väljen i dag hvem som I viljen tjena," Ljöd det till Israels barn en gång — Antingen Herren Jehova allena Eller de hedniska gudar mång', Äfven för oss är uppmaningen vigtig; Det är omöjligt att tjena tu. Må vi ock välja med ande upprigtig, Välja en herre och välja nu!

2. Två stå på valet, och Jesus den ena, Mächtig och rik, af konungslig ätt. Lycklig den själen som honom vill tjena; Hans ok är lustigt, hans börda lätt. Alla de sina han rikligt belönar För deras gerningar uti tron Och med en strålande krona dem krönar, Då de stå samlade vid hans tron.

3. Mången dock finnes, som satan vill tjena, Världen för honom ej möda spar. Mycket han lofvat att gifva de sina — Låt honom skryta — han intet har! Tjänsten är hård, ja, hans folk äro trälar, Lönen är döden — så ordet lär. Derfor de gå med oroliga själar, Ofridens mask deras hjärtan tär

4. Hvem vill du tillhöra, Gud eller satan? Vill du gå trygg eller farlig väg? Vill du

beträda den gyllene gatan Eller nedsjunka i afgrund? Säg. En af de båda du måste utvälja, Ty flera vägar ej finnas till. O må du icke åt döden dig sälja, När Herren Jesus dig frälsa vill.

Ur Jubelklangen.

27. Blif stilla blott hos Jesus!

1. Blif stilla blott hos Jesus! Där är dock alltid bäst — Vid intet utom honom, Ditt arna hjärta fäst; Här skiftar allt i världen, Och allt förgängligt är: Blif stilla blott hos Jesus, Där skiftar ej som här!

2. Blif stilla blott hos Jesus, Om än han döljer sig: Ack, bakom mörka molnet Hans eldstod lyser dig! I stillhet och förtröstan Din styrka vara skall, Hans staf kan ännu dela Det röda hafvets svall.

3. Blif stilla blott hos Jesus, Som gren i vinträdsstam, Där skall du härligt grönska Och bringa frukter fram. För världen då du visar Att Jesus är ditt allt, Då du hans namn beprisar Och gör hvad han befallt.

4. Blif stilla blott hos Jesus, När världen dig beles; Men blif allt mera stilla, När

den dig ära ger. I dag sjungs: "Hosianna"! I morgon ropas det Ett "korsfäst"! öfver alla, Som följa Mästar'ns fjät.

5. Blif stilla blott hos Jesus Och lägg din hand i hans, Så får ditt öga skåda Guds kärleks fulla glans. Hvad här ej öra hörde Och öga icke sett, Det har han allaredan At sina barn beredt.

6. Blif stilla blott hos Jesus När lifvets sol går ner! Han är den ende vännen, Som ej dig öfverger. Blif stilla blott hos Jesus Som dig mot höjden bär! Och vet: Af fadershjertat Du efterlängtnad är.

Bearb.

28. Hvem är den mannen?

1. Hvem är den mannen, som botar sjuka På sabbatsdagen så uppenbart Och bryter lagen så folket ser det? Han måste straffas, det är jn klart. Se där en lam som har börjat springa, Se där en blind, som sin syn har fått! Hvad blir väl följden, om han får lefva? Jo, det blir uppror — har Ni förstätt?

2. Än drar han kring genom land och rike, Är alla tjufvars och skökors vän: Gör galna människor åter kloka, Utdrifver andar med djäfvulen; Än går han in till de publikaner, Och äter middag med syndare. Men vi, som hålla hvar prick af lagen, Oss alla kallar han skrymtare.

3. Och synderskan, som vi ville stena Den tog han uppenbart i försvar; Och templet lofvade han att bygga Ånyo upp inom trenne da'r. Tänk, hvilken hädelse, män af Juda! Och denne säger sig vara Krist — Nej, korsfäst honom ju förr dess hellre, Ty annars störtar han oss till sist.

4. Så talte ifrigt de fariséer och stora rådet med salvelse; Men under tiden gick Jesus Kristus Omkring och botade spetälske; Och stora hopar af män och kvinnor Med honom följde hvar helst han gick; Ty alla törstande gaf han dricka, Och hvarje hungerande föda fick.

5. Och jubelrop stego upp mot höjden, Ur tusen frigjorda män'skors bröst; Från de betungade lyftes bördan, Och de förkrossade finga tröst: Och frälste syndare sjöngo glada, Ett hosianna till Davids son; Och Herrens lof ljöd på berg och dalar, Från Döda hafvet till Libanon.

6. Men korsfäst, korsfäst skrek mördarhopen, Och släpp ut Barabas, röfvaren! Och bojan löstes, och röfvarn frigafs, Men korset lades på Frälsaren; Med törnekronan på blodig hjässa, Och världens synder på skuldrorna; Gick män'skosonen för män'skors frälsning, Att vinna seger på Golgata.

Ur Fröjdeljud.

29. Lilla Klara.

1. Lilla Klara, var en flicka, liflig, lydig rask och snäll. Kunde spinna, sy och sticka, städa, bädda hvarje kväll. Kunde baka, laga mat, diska tallrikar och fat.

2. Knappt en aln hon hunnit växa, förrän hon i skolan' gick. Där för mången vällärd läxa, hon en rar belöning fick. Fick en bok som sken som gull, och af kopparstick var full.

3. Hvilken bok kund' det väl vara? bibeln, alla böckers bok. Uti denna läste Klara, för att blifva god och klok. Och hon lärde uti den känna Jesus, Frälsaren.

4. Uti söndagsskolan gick hon, aldrig hennes plats var tom. Och belöningskort det fick hon, tjoget många gånger om. Och för sina kvicka svar hon i skolan omtyckt var.

5. Under höstens årstid kalla, Klara ute gick en gång; Störträgn började att falla, vägen som hon gick var lång. Hon blef våt, förkyld också, sjuknade hon kort därpå.

6. Hennes kinder voro röda, Hennes ögon voro blå; Hennes lockar voro blonda, Döden tänkte ej därpå, Ty hon var blott sjuutton år Då hon lades död på bår.

7. På sin dödsbädd lugn och salig, sade hon: "Nu får jag gå." Till min Jesus att otalig, evig sällhet njuta få. Och hon gick till Jesus kär, lycklig den som vore där.

Ur Fröjdeljud.

30. Julafton hos landtmannen.

1. Så pyntadt och fint står landtmannens tjäll, Och brasan den brinner på spisels häll, Och mor sätter ljus uti stake af trä Och lille Hans rider på morfars knä.

2. Och pappa han kommer med "grannlåt" från sta'n Med stjärnor och flaggor till julegran. En docka får lillan, det bästa hon vet Och pojkarna alla få hvar sin trumpet.

3. Och granen den prydes och barnen se på, O tänk hvad vår gran den är vacker ändå! Och sen börjas leken kring granen med fröjd Och morfar han ser däruppå så förnöjd.

4. Och mamma som alltid är älsklig och söt, Hon dukar på bordet båd' lutfisk och gröt. En hvar tager för sig som hungrande gäst Men "lille bror" äter med fingrarna mest.

5. Nu alla är mätta och lyssna med fröjd Till pappa, som läser om barnet från höjd, Som lades i krubban på bädd utaf strå, Och kom för att frälsa båd' stora och små.

6. Så ändas till sist deras julafton skön De bedja nu alla till Herren sin bön. Och gå sen' till hvila båd' stora och små Till julottan skola de dagen derpå.

Bearb.

31. Lyckliga barndomstid!

1. Barnaåren, hur sälla, glada, För'n syndens frostnatt hunnit brodden skada — Barnahjärtat, som sig fått bada I nådens skurar uti lifvets vår!

Kör. O, hur lycklig är barndomstiden,
Men ack så snart, så snart den är förliden!
Ja hur lycklig är barndomstiden, Men ack,
så snart, så snart den hastar bort.

2. O, hur sällt att i späda åren Som
lamm få beta med de äldre fåren Uppå
ängen, i Jesussåren, Hvari vi lif och hälsa
hafva fått!

3. Jesus var ock ett barn i tiden Som
vi, och kom med nåden, glädjen, friden;
Han går för oss och förer striden Mot vå-
ra fiender. Halleluja!

4. Som en moder sitt barn hugsvalar,
I ordet Jesus oss så ömt tilltalar: Frukta
icke, ty jag bevarar — Se, jag skall bära
lammen i min famn!

5. Herre, hjälp, att vi städs må höra
Det som kan våra själar saliggöra; Och upp-
låt du vårt hjärtas öra, Då vi i söndags-
skolan samlas få!

Ur Ungdomstjärnan.

32. Barnåren.

1. Ännu vid framskridna lefnadsår ;;
Min barndomstid för mitt minne står I all

sin oskuld så trogen. Hvad det var roligt i unga da'r, Då jag var hemma hos mor och far ;; I låga hyddan i skogen.

2. Jag sprang i backar bland stock och sten ;; Med bara fötter och nakna ben, Och utan jacka och lufva. Och blef jag hungrig, som hända plär, Så tog jag mig en handfull bär ;; Af skogens närmaste tufva.

3. Och om jag stundom blef trött att gå ;; Så skar jag käppar att rida på Och det blef hästar så friska, Så bar det af genom skog och mark Med starka tyglar af bast och bark ;; Och liten ungbjörk till piska.

4. Hvad jag i vändningen då var rapp ;; Med lilla vässlan jag sprang i kapp Tills hon sig murade inne. Och lilla ekorren, vig och lätt, Fick under stundom ta' sin reträtt ;; Till furans öfversta pinne.

5. Och haltva dagar jag låg på knä ;; Och byggde båtar af bark och trä, Vid bäckens grönskande stränder. Och mina laddningar utat sand, Jag sände öfver till fjärran land ;; För tusen kronor i sänder.

6. Nog är man händig då man är barn ;; Jag byggde såg och jag byggde kvarn Vid bäckens forsande stränder. Miljoner plan-

kor det skar min såg Och tusen tunnor af korn och råg :: Min lilla kvarn kunde mala.

7. Jag byggde lagård, jag byggde stall :: Af ris ock kvistar från gran och tall Och stolt sig byggnaden reser. Af gamla gran-kottar från i fjor Fick stallet hästar och lagå'ln kor :: Och kätten kalfvar och grisar.

8. Nog var den enkel min barndomstid :: Men dock hvad minne som knöts därvid, Jag vill för lifvet bli trogen. Hvad det var roligt i unga dar, Då jag var hemma hos mor och far :: I låga hyddan i skogen.

33. Något för Jesus.

2. Kunna vi ej stora ting utföra, Då vi söka lyda Kristi lag, Något kan enhvar för Jesus göra Något, om och ringa hvarje dag.

Kör: Något för Jesus, något hvarje dag, något hvarje dag, Något för Jesus, Detta är Guds kärlekslag.

2. Om du ej de hungriga kan mätta, Icke ge' dem hus som sakna hem, Du kan mången sorg och börda lätta, Med ett ömt och vänligt ord till dem.

3. Om du ej kan öfver hafven fara, För att lysa dem i mörkret bo, Du kan dock en liten stjärna vara För de dina, som ej ännu tro.

4. Om du ej kan läka sargadt hjärta, Icke helt borttorka sorgens tår, Du kan lindra mången bitter smärta Om ditt hjärta af Guds kärlek slår.

5. Om blott hjärtat af Guds kärlek lifvas, Blir det lätt att lyda Kristi lag; Och fillfällen skola städse gifvas För små kärlekstjänster hvarje dag.

34. Den kostliga pärlan.

1. Jag har funnit den kostliga pärlan som är mer i värde än silfver och guld. Den för hjärtat har blifvit så dyrbar och kär, Det är Jesus min frälsare huld. ∴∴

2. Jag har funnit den klippa som evigt består Och i trygghet jag hvilat på den, Och då himlar och jord och den stolte förgås, Jag på den har mitt eviga hem. ∴∴

3. Jag har funnit ett hem och en tillflykt så skön, Där jag ostörd och trygg

kan få bo När till Jesus jag går i min ens-
liga bön, Han mig ger både hvila och ro. ∴∴

4. Jag har funnit det ljus, som kan le-
da mig fram, Genom världen, så mörk och
så trång, Och i följe med detta, det milda
Guds lam, Kan jag sjunga med glädje
min sång. ∴∴

5. Jag har funnit en källa, hvars vat-
ten ger lif Åt ett törstande längtande bröst.
Du som funnit densamma, vid henne förblif,
Ty där fås både glädje och tröst. ∴∴

6. Jag har funnit den vännen som blek-
nat för mig Uti döden men uppstod igen,
Och nu leder han mig uppå sanningens stig
Pris ske honom, min trofaste vän. ∴∴

35. Jesus älskar mig.

(En Kinesisk sång.)

1. Je-su ai o uan puh-ts'o, In-uei sheng-
shu kao ü o, Hao siao hai-tsi Chu ai-sih,
Hai-tsi ruan-roh Chu iu lih.

Kör: Chu Je-su ai o, Chu Je-su ai o,
Chu Je-su ai o, Ju sheng-shu kao ü o.

2. Je-su ai o shae t'a ming, O-tih tsui
iao si kan-tsing T'ien-t'ang men t'a kih o
k'ai Kiao siao hai-tsī neng tsin-lai.

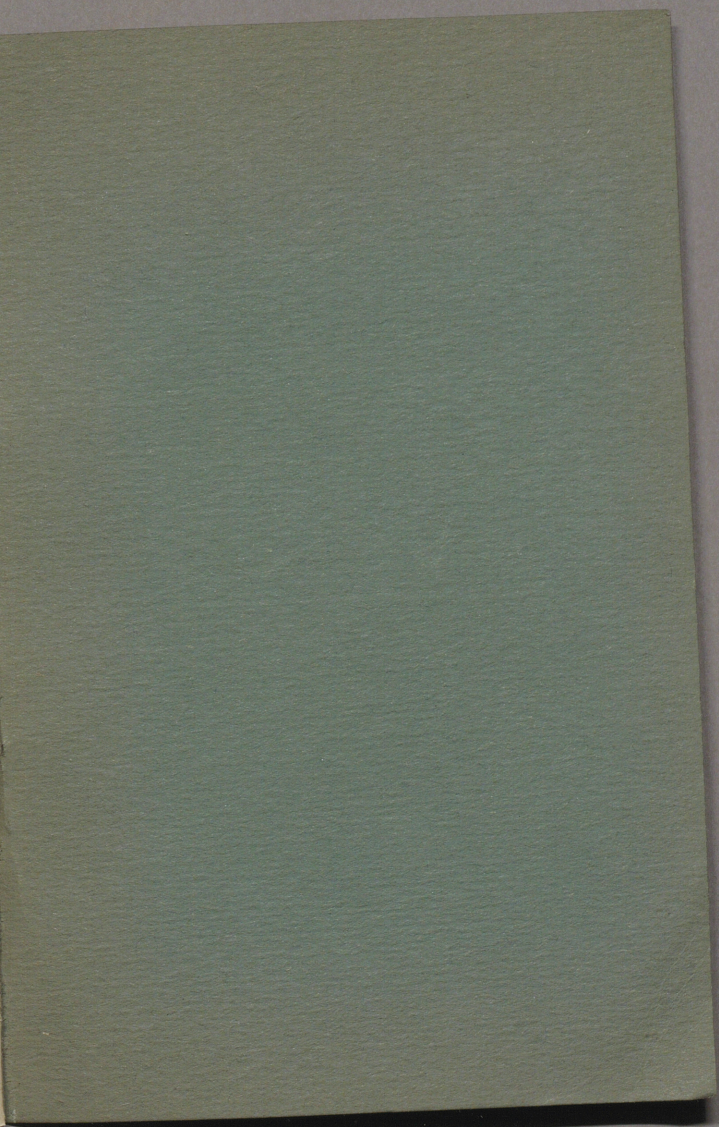
3. Je-su ai o, ai suéi ch'ang Ju ping muh
ping iong puh uang Je-su suéi tsai t'ien
t'ang chu Pei-rih heh t'ien tu chao-hu.

4. Je-su ai o ai tao-ti, Ai o tsui-ren
chen hsi k'i, T'ang-roh seng-tsien o ai t'a
Si-heo ling o tao t'ien-kia.

Register.

	N:o
Ack hur lycklig är barndomstiden	31
Ack mästare bevara	11
Ack säg mig hvad menar	14
Blif stilla hos Jesus	27
Den säden jag utsätt	20
Det gör ej mänskan dyster.	6
Den kostliga pärlan	34
En kinesisk sång	35
Glöm aldrig bort de kära	23
Hvem skall så	19
Han är likadan i dag	2
Hvilken nåd	4
Hvem är den mannen	28
Hör ni syskon	17
Jag har en vän som älskar mig.	13
Jag är en ropandes röst.	22
Jag vill börja med sången om Jesus	1
Jesus är min vän för alla	16
Jesus ber oss lysa	10
Lilla Klara	29
Min väg är lång	21
Något för Jesus.	33
När någon syndare.	7
O hvilken fröjd	12
O jag har en vän	15
O kasta din omsorg på Herren	3
På urtidsklippan fasta	9
Salig jag är nu genom tron	24
Så pyntadt och fint	30
Trösta på Herren	5
Tänk hvilken underbar nåd	18
Utaf anden lyft.	8
Vår tid är så dyrbar	25
Väljen i dag	26
Ännu vid framskridna lefnadsår.	32

Hudiksvall 1902.
Karl H. Avéns Tryckeri.

